

Δασικά Χωριά: Περιβαλλοντική εκπαίδευση ή τουριστικά καταλύματα ;

Ο Συνήγορος του Πολίτη, διερεύνησε δύο υποθέσεις, για την μελέτη κατασκευής δασικών χωριών χωρίς περιβαλλοντική αδειοδότηση, στο όρος «Ερύμανθος» Ν. Αχαΐας – Ηλείας και στην περιοχή «Σελάκανος», Ιεράπετρας Κρήτης, αντίστοιχα. Το κύριο νομικό ζήτημα ήταν η μη τήρηση από τη Διοίκηση των διατάξεων της περιβαλλοντικής νομοθεσίας για την έγκριση περιβαλλοντικών όρων, η οποία, ωστόσο, ήταν αποτέλεσμα και της ασάφειας του νόμου, περί υπαγωγής της κατασκευής των δασικών χωριών στις διατάξεις περί δασοτεχνικών έργων.

Στην πρώτη περίπτωση, η προκήρυξη διαγωνισμού για μελέτη και κατασκευή δασικών χωριών στον Ερύμανθο, χωρίς μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων και έγκρισή της, ενέπιπτε στον ισχύοντα νόμο (ν. 3208/03 άρθρο 1 παρ. 7δ), που επιτρέπει την εγκατάσταση σε δάση «ξύλινων λυόμενων οικημάτων», όπως ονομάστηκαν. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, η μελέτη και η εκτέλεση των παραπάνω έργων γίνεται κατά παρέκκλιση πολεοδομικών ή άλλων διατάξεων και διέπεται από διατάξεις περί ανέγερσης δασικών κτιρίων, βάσει μελέτης των δασικών υπηρεσιών και έγκρισης του Υπουργού Γεωργίας (1 και 2 άρθρ. 237 του νδ 86/69). Η διάταξη αυτή, εντάσσει την εγκατάσταση των καταλυμάτων στο πλαίσιο της ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης του κοινού σε θέματα δασοπροστασίας & περιβάλλοντος.

Στη δεύτερη περίπτωση, είχε εκδοθεί αρχικά απόφαση του Γ. Γραμματέα Περιφέρειας Κρήτης (2002) με την οποία εγκρίθηκε αρχικά η προμελέτη χωροθέτησης της Δ/σης Δασών Λασιθίου, για δασικό χωριό στο δάσος Σελακάνου. Αυτή εκδόθηκε βάσει της ΥΑ 99278/97 (ΦΕΚ 1117Β΄ 97), που τροποποίησε την ΥΑ με αριθμ. 66102/970 (ΦΕΚ 170 Β΄ 95) για τη δημιουργία χώρων διημέρευσης και υπαίθριας αναψυχής στα δάση και τις δασικές εκτάσεις της χώρας, καθώς και βάσει του πδ 437/81 περί μελέτης και εκτέλεσης δασοτεχνικών έργων.

Ο Συνήγορος του Πολίτη, επισήμανε με έγγραφά του (13843.2.3, 2.4/2003 & 7692.2.2/2004), προς τις δασικές υπηρεσίες, το ΥΠΕΧΩΔΕ και το Υπουργείο Γεωργίας, ότι η κατασκευή δασικών χωριών συνιστά εγκατάσταση τουριστικών καταλυμάτων, με επιπτώσεις στο περιβάλλον, συνεπώς, σύμφωνα με το άρθρο 24 Σ και το ν. 3010/02, που ενσωματώνει τη σχετική κοινοτική νομοθεσία, απαιτείται διαδικασία μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων και έγκρισης περιβαλλοντικών όρων από το ΥΠΕΧΩΔΕ. Επίσης, επισημάνθηκε ότι οι δύο συγκεκριμένες περιοχές ήταν ενταγμένες στο δίκτυο Natura 2000, που συνεπάγεται τήρηση ειδικής διαδικασίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης.

Με εγκύκλιο του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης (με αριθμ. 116181/2130/16.12.04), που εκδόθηκε κατ' επίκληση των εγγράφων του ΣτΠ και του ΥΠΕΧΩΔΕ, διευκρινίσθηκε προς όλες τις αρμόδιες υπηρεσίες ότι είναι αναγκαία η εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και η περιβαλλοντική αδειοδότηση των δασικών χωριών, κατά τα οριζόμενα στον 3010/02 και στις εκτελεστικές αυτού ΚΥΑ.

Επισημαίνεται ότι η ισχύουσα διάταξη του άρθρου 1 παρ. 7 του ν. 3208/03 αντικατέστησε τη διάταξη του άρθρου 40 παρ. 10 του ν. 3105/03 «Τουριστική Εκπαίδευση και Κατάρτιση», που ρητά ενέτασσε τα «δασικά χωριά» στα μη κύρια ξενοδοχειακά καταλύματα του ν. 2160/93 και στην διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης του άρθρου 2 του ν. 3010/02. Η διάταξη αυτή του ν. 3105/03 ίσχυσε μόνον 10 μήνες και ήταν η μόνη που ονόμασε τους οικισμούς αυτούς δασικά χωριά.

Η ρητή αυτή υπαγωγή των δασικών χωριών στα μη κύρια ξενοδοχειακά καταλύματα, η οποία συνεπαγόταν την περιβαλλοντική αδειοδότηση, βάσει του ν. 3010/02, κατονόμασε και αντιμετώπισε τα δασικά χωριά ορθά, ως τουριστικούς οικισμούς και η επαναφορά της θα παρέιχε πλήρη ασφάλεια δικαίου.

Αγγελική Σαλαμαλίκη, Ειδική Επιστήμονας στον Συνήγορο του Πολίτη